

Sygn. akt IX Ka 143/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Chałoński

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 roku

sprawy S. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku- Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie

z dnia 3 grudnia 2013 roku sygn. akt X K 457/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego S. K. oraz orzeczoną wobec wyżej wymienionego w punkcie III na podstawie art. 71 § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk karę grzywny;
2. orzeczony w punkcie IV wyroku środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych podwyższa do 3 (trzech) lat;
3. zasądza od oskarżonego S. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego S. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków w postępowaniu odwoławczym.

IX K a 143/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2013 roku w sprawie sygn. akt X K 457/13 Sąd Rejonowy w Busku - Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie uznał oskarżonego S. K. za winnego przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 6 września 2013 roku w D. gmina D. w powiecie (...) kierował w ruchu lądowym motorowerem marki K. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego - samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości oraz zakwalifikował ten czyn jako występki z art. 178a § 4 k.k. Za ten czyn S. K. został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt.1

k.k. warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, nadto Sąd orzekł w stosunku do wymienionego karę 100 stawek dziennych grzywny po przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych. Ponadto na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. wobec S. K. orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z zaliczeniem na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet tego środka okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 września 2013 roku, zaś na podstawie art. 49 § 2 k.k. i art. 39 pkt.7 k.k. w stosunku do oskarżonego orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej i wreszcie obciążono S. K. kosztami sądowymi za pierwszą instancję w kwocie 374 złote.

Apelację od tego wyroku na podstawie art. 425 k.p.k. i art. 444 k.p.k. wywiódł prokurator zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego S. K..

Prokurator powołując się na treść art. 427 k.p.k., art. 438 pkt.4 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wyrokowi zarzucił rażącą niewspółmierność (łagodność) kary wymierzonej oskarżonemu S. K. poprzez orzeczenie na podstawie art. 69 § 4 k.k. za przypisane mu przestępstwo przewidziane w art. 178a § 4 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i określenie wysokości obligatoryjnego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jedynie na dwa lata pomimo, że nie zachodził szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na takie rozstrzygnięcie w odniesieniu do kary pozbawienia wolności, skoro stan nietrzeźwości oskarżonego był szczególnie wysoki, a sposób jego jazdy i przewożenie jako pasażera motorowerem sześciolatniego syna był wyjątkowo niebezpieczny, a zarazem okoliczności te wymagały określenia zdecydowanie dłuższego czasokresu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wskazując na powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i o związanej z tym karze grzywny oraz podwyższenie orzeczonego w punkcie IV wyroku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do 4 lat.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna i musiała doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób w zasadzie w całości proponowany przez skarżącego z wyjątkiem wysokości środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, takiej jaką postuluje apelujący.

Na wstępie przede wszystkim podkreślić trzeba, iż Sąd Rejonowy w Busku – Zdroju Zamiejscowy Wydział Karny w Pińczowie w sposób prawidłowy przeprowadził przewód sądowy, zebrane w jego toku dowody, stanowiące kompletny materiał dowodowy, poddał wszechstronnej i wnikliwej analizie, zgodnie z przepisami prawa, zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym, wydany zaś na tej podstawie wyrok odnośnie uznania winy S. K. oraz w zakresie prawnej oceny jego zachowania w sposób należyty uzasadnił, co w pełni odpowiada wymogom z art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Nie można natomiast podzielić zapatrywań Sądu I instancji co do wymierzonej oskarżonemu kary, w szczególności w zakresie przyjęcia, iż co do S. K. zachodzi jakaś szczególna okoliczność, która pomimo dopuszczenia się czynu z art. 178a § 4 k.k. czyli kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu w sytuacji, gdy był już wcześniej skazany za takie przestępstwo, pozwalałaby, w drodze wyjątku przewidzianego w art. 69 § 4 k.k., na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Rację ma skarżący, iż Sąd Rejonowy w zasadzie nie wykazał na czym ta szczególna sytuacja czy szczególne okoliczności miałyby polegać. Nie można się bowiem zgodzić ze stwierdzeniem Sądu, iż oskarżony stworzył abstrakcyjne niebezpieczeństwo dla swojego siedmioletniego syna biorąc go na motor i przewożąc w stanie pod wpływem alkoholu tymże środkiem lokomocji. Po drugie zaś nie może przesądzać o owej szczególnej okoliczności fakt pozostawiania przez S. K. jedynym żywicielem rodziny.

W ocenie Sądu Okręgowego prawo karne nie wymaga tego rodzaju gradacji kar, iż konieczne jest po wymierzeniu kar o charakterze wolnościowym jak np. grzywny czy ograniczenia wolności, w pierwszej kolejności orzeczenie kary

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zaś dopiero potem wymierzenie kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny. Nieprzekonujące są więc rozważania Sądu, że S. K. winien być poddany oddziaływaniu kary pozbawienia wolności, wykonanie której warunkowo by zawieszono na okres próby. Przy wyborze kary winny bowiem decydować konkretne okoliczności przedmiotowe danego stanu faktycznego dopiero powiązane z uwarunkowaniami podmiotowymi, bez jakiegokolwiek automatyzmu przy gradacji kar.

W tym konkretnym przypadku Sąd Rejonowy zbyt łagodnie, pobłażliwie podszedł do poważnych okoliczności obciążających zachodzących odnośnie S. K., zwłaszcza do faktu, że narażał on własne, kilkuletnie dziecko na poważne niebezpieczeństwo uszczerbku na zdrowiu, a nawet utraty życia. Oskarżony wykazał się więc skrajną nieodpowiedzialnością i żadne oddziaływanie kary o charakterze wolnościowym, której cechą jest dawanie szansy, jest w ocenie Sądu Odwoławczego spóźnione. S. K. miał już dawaną szansę nie raz, a mimo to potrafił po wypiciu znacznej ilości alkoholu nie tylko narażać siebie siadając na motor, ale jak już wspomniano swoje jedyne dziecko, które nie miało żadnych szans przeciwstawić się tak nieodpowiedzialnemu zachowaniu, nie rozumiało bowiem jeszcze karygodności zachowania rodzica, zaś w przypadku jakiegoś nieszczęścia, do którego na szczęście nie doszło, nie miałyby żadnych szans obrony. Zatem w takich uwarunkowaniach tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności orzeczona nie na długi okres bo sześciu miesięcy, będzie dla oskarżonego najbardziej właściwą, sprawiedliwą, a przede wszystkim skłaniającą do zastanowienia i wyciągnięcia pozytywnych wniosków na przyszłość.

Na koniec podkreślić należy, że pozostawanie jedynym żywicielem rodziny oraz spodziewanie się przez żonę S. K. drugiego dziecka, okoliczności z pewnością istotne w życiu rodzinnym oskarżonego, nie są tymi szczególnymi, o jakich mowa w art. 69 § 4 k.k. pozwalającymi z kolei na w drodze wyjątku warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k., w przypadku którego to przestępstwa ustawodawca jako regułę przewidział powyższą karę w formie izolacyjnej. Zatem również w tym przypadku Sąd I instancji przecenił rangę wspomnianych okoliczności łagodzących. Wystarczające jest bowiem wzięcie ich pod uwagę po przez ukształtowanie wysokości kary pozbawienia wolności w granicach dolnego progu ustawowego zagrożenia, a kara 6 miesięcy pozbawienia wolności spełnia te uwarunkowania.

Podsumowując powyższe rozważania Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 456 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok uchylając orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności zapadłe w trybie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt.1 k.k. oraz związaną z nim karę grzywny wymierzoną w trybie art. 71 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k., w pozostałym zaś zakresie zaskarżone rozstrzygnięcie utrzymując w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

SSO M. Chałoński